

מחטבחה של מטפלת

מתכונים לחיים טובים יותר

עלון 75 ג' ניסן תשע"ח 19.03.18

בין המילים (או ה'מילים')

הזוכה בשלושה עלונים חנים היא שלומית.

הנה תגובתה: 'תודה רבה על העצות המועילות והמחכימות. את הראשונה יישמתי שנים רבות'.

עכשיו מה שנשאר לכם זה לפתוח שוב את העלון הקודם ולמצוא על מה היא ממליצה.

טעויות נפוצות בנקיון הבית

לרגל החג הממשמש ובא. טעויות נפוצות בנקיון הבית ואלטרנטיבות לחומרי הניקיון:

מגזימים עם נוזל הכביסה - כשמעוניינים להיפטר מריח לא נעים הנוסף מהכביסה שופכים כמות גדולה מהרגיל של נוזל או אבקת כביסה. הדבר עלול להסיק תוצאה הפוכה לגרום לריחות הרעים להיכלא בתוך הבד ולהיצמד לבגד מבלי שתוכלו להסיר. בנוסף, שימוש חוזר ונשנה בכמות חורגת של נוזל או אבקה עלול לקצר את חייה של המכונה, מכיוון שהיא גורמת להיווצרותו של קצף המצטבר בין הדופן הפנימית לחיצונית של תוף הכביסה, הקפידו לשים כמות מדודה של נוזל כביסה, ולא יותר.

ובכלל שימוש יתר בחומרי ניקיון גורמים להצטברות שאריות חומר על גבי משטחים שמהווים כר פורה דווקא להתפתחות זיהומים וחידקים. עדיף

להשתמש במינימום חומרי הניקיון, יתכן שדי במטלית מיקרופיבר לחה לניקוי.

ענני קצף ברחיצת כלים לא מבטיחה כלים נקיים יותר, התזת חומרים כימיים בחלל הדירה מחדירה אותם לריאות של בני הבית, ועוד לא אמרתי כלום על ההצטברות שלהם במי התהום ובאדמה.

אז קודם כל הקטינו אפילו במעט את הכמות, ולאמיצים שבכם יש רעיונות אלטרנטיביים: שימוש בלימון, בסודה לשתייה, וחומץ, אם מישהו יבקש פירוט, אכתוב בשמחה.

זווית אישית

'מוסיקת מעליות', משמעה מוסיקה נעימה חסרת מסר שנועדה רק להנעים את הזמן וליצור הסח הדעת, כשאנחנו מוצאים את עצמנו כלואים לבד בתא חסר חלונות ועלולים להרגיש חוסר שליטה או שעמום או מיני מרעין בישין אחרים.

ואצלנו במעליות מוצאים הלכה יומית או נקודה למחשבה והשקפה, כשהמסר הוא לנצל כל רגע ללמידה. גם כשהזמן קצר מאד ואנחנו רק בדרך אל, אפשר לחטוף עוד רעיון להתעלות, ניתן למצוא פתאום הלכה שלא ידענו ולא ידענו שאנו לא יודעים.

כך גם ההכנות לפסח. הם קוראים לזה 'ניקיון אביב': מזג האוויר שמתחלף מאלץ להחליף את בגדי החורף, מזמין לאוורר את החדרים, משרה תחושה של התחדשות והזדמנות לנקות, לצבוע, ולהאיר פינות שהזנחנו בכל השנה. כמובן שגם אנחנו עושים בדיוק את זה, אבל אחרת.

כלומר לולי מה שקרה ביציאת מצרים, העולם היה עובר לקיום הנבואה: "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו".

הסבר הרעיון על פי הרב משה שפירא זצ"ל: כשדבר סמוך לתחילתו, עדיין מאירים בו שפע וחיות ההתחלה. זקנה פירושה התרחקות ופרישה מאותו מקור, מהשורש. ואכן כל מי שחי מכוח האינרציה, 'ההמשך', מהדחיפה שקיבל בתחילת החיים, היינו שהוא חי היום רק כי הוא היה עדיין בחיים אתמול, הוא מזדקן והולך. כי יש גבול עד כמה ניתן למתוח הלאה את יכולת היניקה מהשורש.

כשמחברים לשורש החיים אין שלטון למוות, חיים כאלה לא נפסקים לעולם. ולכן נאמר על יעקב אבינו ודוד המלך כי הם לא מתו.

ביציאת מצרים הוריד הקב"ה נעורים מחודשים לעולם "שמור את חודש האביב". כאשר "ה' הולך לפניהם", הכיוון ברור מאין ולכן אנחנו הולכים, אבל מי אנחנו ומה תפקדנו בעולם. אבל

מששבנו להתנהל על ידי מלאך, השכינה הסתלקה ומהלך של זקנה שב לעולם.

במזמור שיר ליום השבת כתוב: "צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה. שתולים בבית ה' בחצרות אלוֹקינו יפריחו" (תהילים צב, יג). מי ששתול במקום ממנו הוא שואב חיים, ממילא "עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו".

חג הפסח הממשמש ובא מזמן אפשרות בחירת מסלול מחדש, ועליה על דרך של בחירה ולא של הליכה ממילא, של חיים בהליכה לתכלית לעומת זרימה אוטומטית.

שאל רבא את רבה בר מרי (בבא קמא צב, ב) מנין האמרה ששגורה בפי בני אדם: 'כשהיינו קטנים היינו חשובים כגברי - היינו חזקים ואיתנים. ועכשיו שהזדקנו, הננו שפלים כתינוקות'. לכאורה התשובה אמורה להיות הגיונית: אנו רואים שזקנים חלשים כתינוקות ואילו הנערים חזקים ואיתנים. אבל לא כך עונה רבה: 'לומדים זאת מיציאת מצרים, מהפסוק "וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן להנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם" (שמו יג, כא), ולבסוף כתיב: "הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכינתי" (שמות כג, כ). כלומר מלכתחילה הקב"ה היה אמור ללכת לפניהם, ולאחר החטא הועברו להנחיית מלאך.

מוזר הדבר שאת הכוח והרעננות נותנים לנער קטן, שוטה וחסר דעת, ואז, כשהוא עומד על דעתו, מתבגר ומזקין, כבר אין לו כוח להוציא לפועל את הניסיון שצבר, והוא חוזר להיות תלוי באחרים, מלא תסכול ותחושת מסכנות.

למען האמת הזדקנות על פי התורה אינה תהליך פיזי. אנו התרגלנו שבדרך הטבע אדם נולד, מתקדם לקראת נעורים עד לשיא מסוים, ואז פוחת והולך לקראת זקנה ומוות. אבל על משה רבינו כתוב בתורה שהוא היה בן מאה ועשרים שנה "לא כהתה עינו ולא נס ליחו". כלומר לא חל עליו שום תהליך של הזדקנות. כך גם אצל כָּלֵב אנו עדים לתופעה זוהי: "...ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה עודני היום חזק כאשר שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא" (יהושע יד, י), כלב שלא הוציא את דיבת הארץ רעה, ונשאר בכוחותיו כבצעירותו.

הבדלים בין גברים לנשים - המשך

החושים של גברים ונשים עובדים אחרת:

חושי הריח והטעם אצל גברים פחות מפותחים בהשוואה לרוב הנשים, אולם חוש הראייה שלהם טוב יותר. נשים יכולות לראות דברים רבים יותר בחשכה מאשר גברים, אך בעיקר את אלו שקרובים אליהם.

גברים לעומת זאת רואים פחות טוב בחושך, אך יכולים לזהות פרטים באופן שווה בכל מרחק.

גברים רואים עצמים בתנועה הרבה יותר טוב מאשר עצמים נייחים.

